

14 Δεκεμβρίου 2014

Δύο Έλληνες φωτογράφοι στο Βερολίνο

[/ Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Δύο εκθέσεις φωτογραφίας εγκαινιάστηκαν πριν από λίγες ημέρες, στο Παράρτημα του Βερολίνου, του Ελληνικού Ιδρύματος Πολιτισμού. Πρόκειται για την έκθεση του Στράτου Καλαφάτη, που έχει τον τίτλο «Άθως – Τα χρώματα της πίστης» και πραγματοποιείται σε συνεργασία με το Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης και για την έκθεση, του Κώστα Ορδόλη, που έχει τον τίτλο «Αθήνα, Αγγελικό και Μαύρο Φως» και πραγματοποιείται σε συνεργασία με το Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης. Η Νίνα Κασσιανού, η οποία συνεργάζεται με το Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης ως ερευνήτρια και επιμελήτρια, καθώς και με τον χώρο τέχνης «Εικαστικός Κύκλος» σε θέματα φωτογραφίας, έχει αναλάβει την επιμέλεια και των δύο εκθέσεων, οι οποίες θα διαρκέσουν έως τις 23 Ιανουαρίου 2015.

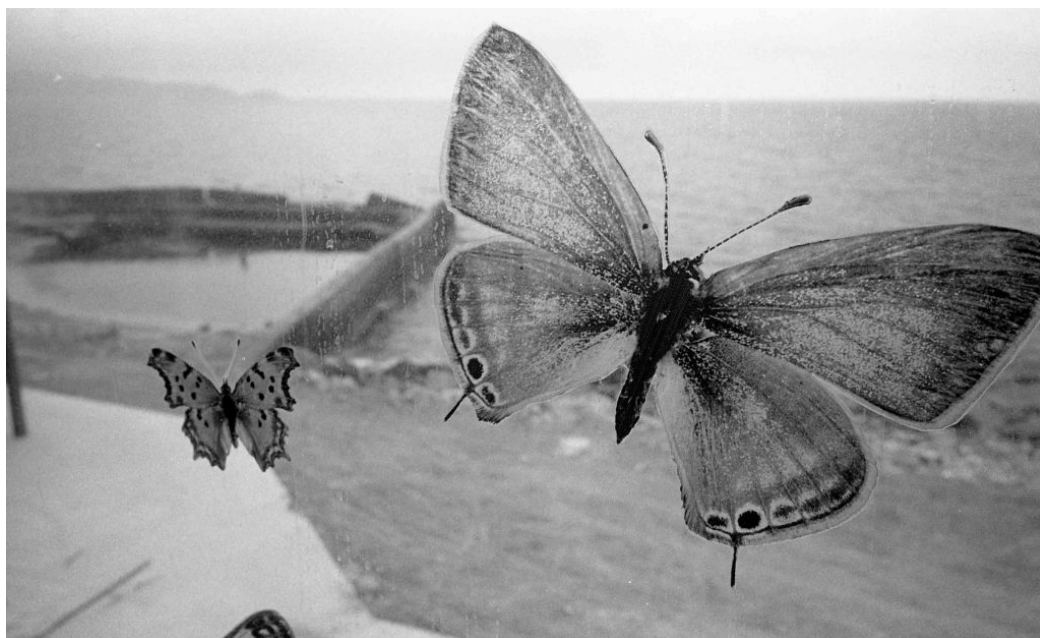

Φωτογραφία του Στράτου Καλαφάτη

Ο Στράτος Καλαφάτης γράφει για την έκθεσή του: «Η φωτογραφική εργασία «Άθως - Τα χρώματα της Πίστης» ξεκίνησε τον Ιανουάριο του 2008 και ολοκληρώθηκε το 2013. Συνολικά χρειάστηκαν είκοσι πέντε επισκέψεις στην Αθωνική Πολιτεία και ένα σύνολο διακοσίων ημερών φωτογράφισης. Η ιδέα της καταγραφής του τόπου και των ανθρώπων του Αγίου Όρους, ξεκίνησε από ένα ταξίδι με τον φίλο και συνεργάτη μου Αρσένιο Τοπτσίδα, με σκοπό να φωτογραφίσω τους μαθητές της Αθωνιάδος Ακαδημίας. Τα ενθαρρυντικά αποτελέσματα αυτής της πρώτης φωτογράφισης, δημιούργησαν τις συνθήκες για τη συνέχεια. Το Άγιο Όρος έχει μια βαριά ιστορία, μια βαθιά θρησκευτικότητα και μια δική του λογική. Αυτά δεν μπορεί να τα αγνοήσει κανείς. Ως φωτογράφος κινήθηκα με απόλυτο σεβασμό προς τους ανθρώπους και τον τόπο και την ίδια στιγμή έμεινα πιστός στις φωτογραφικές μου πεποιθήσεις. Το αποτέλεσμα που προκύπτει περιγράφει ένα προσωπικό Άγιο Όρος που δεν αγνοεί και δεν απορρίπτει».

«Επιδίωξή του είναι η ψίχα, η αύρα, το κρυμμένο μέσα στο κέλυφος του

προφανούς, τα ίχνη των απόντων, η λανθάνουσα ουσία. Το αθέατο. Το καταφέρνει όχι τόσο διότι διαθέτει υψηλή τεχνική και επαγγελματισμό, αλλά διότι είναι κοινωνός, διότι αντιλαμβάνεται, αισθάνεται αυτή τη λανθάνουσα ουσία, την αύρα του Όρους, μετέχει. Σέβεται όχι την εικόνα, αλλά τα εικονιζόμενα: τον τόπο, τους ανθρώπους, το *genius loci*. Και κυριολεκτικά: Γνωρίζει τους προσωπογραφούμενους, τους έχει μιλήσει, έχει φιλοξενηθεί στα κελιά τους, έχει δεχτεί την ευλογία και το φίλημα, δεν είναι τουρίστας στο Όρος. Δεν λειτουργεί καν σαν φωτογράφος, μάλλον λειτουργεί σαν ανώνυμος ζωγράφος, σαν αγιογράφος που ζωγραφίζει ιστορίες αμαρτωλών και αγίων πάνω σε αρχαία ανθίβολα. Χειρ Στράτου εποίει, ΚΑ΄ αιών: έτσι η υπογραφή του», σημειώνει μεταξύ άλλων στο εισαγωγικό του σημείωμα, στον ομότιτλο τόμο που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Άγρα, ο Νίκος Ξυδάκης.[\[1\]](#)

Φωτογραφία του Κώστα Ορδόλη

Ο Κώστας Ορδόλης γράφει για τη σειρά των φωτογραφιών «Αθήνα, Αγγελικό και Μαύρο Φως»: «Η φωτογραφία μου δεν παρουσιάζει συγκεκριμένα γεγονότα, δεν καταγράφει, δεν τεκμηριώνει, δεν ενισχύει το βλέμμα που καταλήγει στο «συμβαίνει κάτι τέτοιο;». Προσπαθεί να δημιουργήσει μια ατμόσφαιρα, να αποκαλύψει συγκινήσεις, να κοιτάξει αμυδρά φώτα και παραμορφωμένες σκιές, να εξερευνήσει τα χαρακτηριστικά τού σημερινού άσπρου και μαύρου, τις φόρμες και τα στυλ, όλα αυτά τα αναρίθμητα ερεθίσματα της καθημερινής ζωής, τα οποία συνθέτουν την νέα οπτική πραγματικότητα στα μάτια των Ελλήνων κατά την περίοδο της κρίσης. Το γεγονός, όντως, δεν κατέχει κυρίαρχη θέση στις φωτογραφίες μου. Είναι ο απόηχός του που με ενδιαφέρει περισσότερο. Η ατμόσφαιρα που γεννά κάτι και παρατείνεται ακολουθώντας το. Όχι τόσο οι άνθρωποι, όσο τα σημάδια τους, τα ίχνη τους, η σκόνη που σηκώνουν στο πέρασμά

τους, οποιαδήποτε ανάμνηση μπορεί να δημιουργηθεί από το εφήμερο θρόισμα της παρουσίας τους γύρω μας. Αυτό που επιδιώκω δεν είναι τόσο να μιλήσω για την κατάσταση των ανθρώπων, όσο να αναδημιουργήσω τη ζωή τους μέσα από την φωτογραφία. Χρησιμοποιώντας προσωπικές οπτικές φόρμες επιχειρώ να αρθρώσω σαφή φωτογραφικό λόγο».

«Ο χώρος που τον απασχόλησε από παλιά ήταν αυτός της λεγόμενης φωτογραφίας δρόμου. Μιας φωτογραφίας φαινομενικά εύκολης και ουσιαστικά εξαιρετικά δύσκολης, μια και η απουσία συγκεκριμένης αισθητικής και νοηματικής πρότασης (όπως συνήθως συμβαίνει) την καθιστά τις περισσότερες φορές απελπιστικά πληκτική... Ο Κώστας Ορδόλης διαθέτει μίαν αθωότητα, η οποία δεν έχει ανάγκη από την παραμικρή επιτήδευση», γράφει για τον φωτογράφο ο Πλάτων Ριβέλης,^[2] με αφορμή το βιβλίο του Κώστα Ορδόλη, «Αττική – Αγγελικό και μαύρο φως», που κυκλοφόρησε το 1998, από τις εκδόσεις Ίνδικτος.

Ο Στράτος Καλαφάτης γεννήθηκε στην Καβάλα το 1966. Μετά το τέλος των σπουδών του στο Τμήμα Φυσικής Αγωγής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, παρακολούθησε μαθήματα φωτογραφίας στο Art Institute of Philadelphia (USA). Επιστρέφοντας στην Ελλάδα το 1992 και μέχρι σήμερα, ασχολείται με την ανάπτυξη και υλοποίηση μακροχρόνιων φωτογραφικών πρότζεκτ, όπως οι «Αρχέτυπες Εικόνες», η «Ομόνοια 2000 – Ταξίδι στον Ομφαλό της Αθήνας», το «Ημερολόγιο 1998-2002», η «Saga», το «Αρχιπέλαγος», ο «Άθως – Τα χρώματα της πίστης». Στην ιστοσελίδα του και στη συγκεκριμένη διεύθυνση, <http://www.stratoskalafatis.com/athos-colors-faith/>, μπορεί κανείς να δει περισσότερα έργα της έκθεσης.

Ο Κώστας Ορδόλης έχει σπουδάσει Οικονομικά στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο της Αθήνας και Marketing στο McGill University του Μόντρεαλ. Εργάζεται στη Δ.Ε.Η. ως διευθυντής Ενεργειακών Υπηρεσιών. Προτιμάει να αυτοαποκαλείται «μανιακός εραστής της φωτογραφίας δρόμου». Υπηρέτησε την ασπρόμαυρη αναλογική φωτογραφία περισσότερο από 30 χρόνια. Η τελευταία του δουλειά βασίζεται στην αναζήτηση νέων φορμών αφήγησης και περιγραφής πόλεων, περιοχών και εικόνων που συνθέτουν τα σκηνικά της ελληνικής καθημερινότητας.

Κατερίνα Χουζούρη

[1] <http://www.miet.gr/web/gr/events/more.asp?id=309>

[2] <http://www.rivellis.gr/el/arthra-kai-keimena-tou-platona-rivelli/93->